

ЗАДАННІ

Завочнага каманднага тура

Каманда павінна прадставіць у Арганізацыйны камітэт рашэнні задач па вызначанай форме. Два заданні (на выбар каманды) прадстаўляюцца на беларускай мове (дадатковае заданне на веданне беларускай прафесійнай юрыдычнай лексікі).

ТЭОРЫЯ І ГІСТОРЫЯ ДЗЯРЖАВЫ І ПРАВА

Інфармацыйна-прававыя рэсурсы ў Рэспубліцы Беларусь: сучасны стан і перспектывы развіцця

КАНСТЫТУЦЫЙНАЕ ПРАВА. АДМІНІСТРАЦЫЙНАЕ ПРАВА

Кодэкс аб дзяржаўным кіраванні і мясцовым самакіраванні: канцэпцыя праекта

ГРАМАДЗЯНСКАЕ ПРАВА І ПРАЦЭС, ГАСПАДАРЧАЕ ПРАВА І ПРАЦЭС

ААТ “Нафтаперапрацоўчы завод” (далей – НПЗ) на падставе заключанага ў 2005 годзе з ТАА “Рось” (паклажадаўцам) дагавора захавання прыняло на захаванне 20 тон бензіна.

У адпаведнасці з умовамі дагавора захавання НПЗ вяртаў паклажадаўцы захаваны бензін па часткам па меры патрабавання. Апошняя выдача частцы знаходзіўшагася на захаванні бензіна адбылася 19 чэрвеня 2006 г.

Агульны сход удзельнікаў ТАА “Рось” 4 ліпеня 2006 г. прыняло рашэнне аб ліквідацыі ТАА “Рось” і прызначыла ліквідатара. Запіс аб завяршэнні ліквідацыі ТАА “Рось” была ўнесена ў Адзіны дзяржаўны рэгістр юрыдычных асоб і індывідуальных прадпрыемстваў 10 студзеня 2007 года.

У працэсе ліквідацыі ТАА “Рось” В працэсе ліквідацыі ООО «Рось» рэшткі бензіна, які захоўваўся ў НПЗ, у колькасці 1,670 тоны ліквідатарам запатрабаваны не быў.

14 студзеня 2008 г. НПЗ звярнуўся ў агульны суд з заявай аб прызнанні 1,670 тоны бензіна безгаспадарчай маёмасцю і перадачы яго ва ўласнасць НПЗ, бо, па думцы апошняга, уласнік маёмасці ТАА “Рось”, не запатрабаваўшы рэшткі ў працэсе ліквідацыі, здзейсніў дзеі, якія вызначана «сведчылі аб яго унікненні ад валодання, карыстання і распараджання маёмасцю без намеру захаваць нейкія правы на гэтую маёмасць» (арт. 237 ГК Рэспублікі Беларусь).

30 студзеня 2008 г. Пры разглядзе заявы НПЗ аб прызнанні маёмасці безгаспадарчай судом было вызначана, што 29 студзеня 2008 года інспекцыяй МПЗ было вынесена рашэнне аб накладанні арышта на 1,670 тон бензіна, якія захоўваліся ў НПЗ, і адабранні гэтага бензіна. Адначасова адабраны бензін быў адразу перададзены інспекцыяй МПЗ на захаванне НПЗ. Фізічнага перамяшчэння бензіна пры гэтым не было, ён знаходзіўся ў адных і тых жа рэзервуарах.

Паколькі НПЗ выказаў у судовым паседжанні намер аспрэчыць у судовым парадку рашэнне інспекцыі МПЗ аб арышце і адабранні бензіна, агульны суд 30 студзеня 2008 г. вынес вызначэнне аб прыстаноўцы вядзення справы аб прызнанні маёмасці безгаспадарчай па п. 4 ч. 1 арт. 160 ГПК Рэспублікі Беларусь да разгляду судом справы ад правамернасці арышта і адабрэння маёмасці.

4 лютага 2008 г. НПЗ звярнуўся ў гаспадарчы суд з заявай аб прызнанні несапраўдным рашэння інспекцыі МПЗ аб арышце і адабранні бензіна. Рашэннем гаспадарчага суда ад 29 лютага 2008 г. заява была задаволена ў поўным аб’еме. Пастановай апеляцыйнай інстанцыі гаспадарчага суда ад 19 сакавіка 2008 г. рашэнне было пакінута без зменаў.

Вызначэнне агульнага суда ад 22 сакавіка 2008 г. аднавіла вытворчасць па справе па заяве НПЗ аб прызнанні бензіна безгаспадарчым. Аднак пры гэтым высветлілася, што яшчэ 17 сакавіка 2008 г. агульным судом было

Ўзбуджана справа па заяве інспекцыі МПЗ аб прызнанні гэтага ж бензіна безгаспадарчым і перадачы яго ва ўласнасць дзяржавы. У заяве інспекцыі МПЗ было указана, што паколькі пасля адабрання ў НПЗ бензіна па рашэнню інспекцыі МПЗ ад 29 студзеня 2008 г. НПЗ перастаў з'яўляцца законным уладальнікам маёмасці, а такім законным уладальнікам стала дзяржава, то дзяржава, адпаведна, і мае на падставе арт. 227 ГК права патрабаваць прызнання маёмасці безгаспадарчай і зварота яго ва ўласнасць дзяржавы.

Дайце разгорнутую прававую адзнаку казуса.

КРЫМІНАЛЬНАЕ ПРАВА І ПРАЦЭС

Двойчы судзімы Арлоў быў умоўна-датэрмінова вызвалены ў 2007 годзе на падставе акта амністыі і вярнуўся ў г. Бабруйск. Уступіўшы ў кантакт з прадстаўнікамі злачыннага супольніцтва, ён, маючы аўтарытэт ў іх асяроддзі, на адной з сходак змог аб'яднаць дзве злачынныя групы, якія займаліся выманьваннем і кантралявалі ігральны бізнэс горада, у адну злачынную арганізацыю з мэтай атрымання прыбытку ад абароту наркатычных сродкаў. Уступіўшы ў кантакт з замежнымі вытворцамі опія, Арлоў арганізаваў перавозку наркатыка праз беларуска-расійскую мяжу, яго захаванне і збыт у Бабруйску праз людзей сваёй арганізацыі. Адначасова ўступіўшы ў змову з супрацоўнікамі лабараторыі аднога з прадпрыемстваў хімічнай прамысловасці, арганізаваў вытворчасць геріна, які перадаваў злачыннай групы з Літвы. Пад прыкрыццём фізкультурна-аздараўленчага цэнтра ён стварыў месца для ўжывання опія, пры гэтым яго кліентамі былі пераважна навучэнцы ПТВ і сярэдніх школ. Грошы, атрыманыя такім чынам, Арлоў накіроўваў на павялічэнне абароту наркатычных сродкаў, падкуп службовых асобаў банкаўскай сферы, укладваў на дэпазіт ў банк. У кастрычніку 2008 года дзейнасць Арлова была спынена супрацоўнікамі праваахоўных органаў.

Дайце разгорнутую прававую адзнаку казуса.